

TV 42.586

V Gorici, dne 2. januvarja 1900.

Letnik II.

1900. časno. št. 56, 66
1901. 32

Izhaja vsak **torek** in **petek** v tednu ob 11. uri predpoludne za mesto ter ob 3. uri popoldne za deželo.

Stane po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana celoletno 8 K., polletno 4 K. in četrletno 2 K.

Prodaja se v Gorici v tobakarnah Schwarz v Šolskih ulicah in Jelersitz v Nunskeih ulicah po 8 vin.

GORICA

(Zjutranje izdanje.)

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič

Tiskar "Narodna tiskarna" (odgov. J. Marušič).

Vabilo na naročbo.

Leto se bliža svojemu koncu in obračamo se do svojih naročnikov in somišljenikov. Nikakor nočemo na dolgo in široko govoriti o našem programu, o naših namerah v novem letu, le v kratki potezi hočemo označiti pot, katero hočemo tudi v novem letu hoditi.

"Gorica" je glasilo vseh narodno delajočih Slovencev na Goriškem. — Program njen je in bo oni, za katerega so se združili vsi slovenski in hrvatski državni in deželnji poslanci dne 2. okt. 1890. v Ljubljani, in kateri je bil pozneje na nekaterih važnih in pomembnih shodih v nekoliko popolnjen, osobito v kolikor se tiče narodnega gospodarstva.

Zato bomo obračali tudi odslej največjo pozornost boju, katerega bijemo goriški Slovenci za svoj narodni obstanek, držeč se pri tem vedno gesla „le v združenju je moč“.

Narodno gospodarska in socijalno politička vprašanja, ki so danes bolj kot sploh kedaj na dnevnem redu, nas ne bodo našla nepravljivih. Stanje velike mase narodove v deželi je stanje dežele same. V obrambo svojih koristi se združujejo danes trgovci in obrtniki, posestniki, kmetje in delavci in sploh vsi stanovi. Mi hočemo krepko podpirati vsa taka stremljenja, vedoč da je prihodnjost tistega naroda, kateri ustvari najboljše socijalne odnose med svojimi člani, vedoč, da si le ob materialnem blagostanju pomore tudi duševni kapital in njegovi plodovi.

V to delo nas veže ljubezen do naroda in priznanje verske resnice, ki nam je in bode vedno zvezda vodnica. —

L I S T E K.

Šest postaj-

Češki spisal V. Kosmák, Prevel Š. P. —

Onega dne sem bil dotedel na cesti moža, ki je imel na sebi star, siv plašč. Bil je suh, imel je polno rjava brado in kadil je iz kratke dimke (lule). Pozdravila sva se.

"Kam pa prijetelj?" ga vprašam.

"Po svetu", odvrne. "Nabiram predplačnike za časopise in knjige. Iz Brna sem."

"Aha, slišal sem že o vas! Kako vam kaj gré?"

"Ne dobro. Bolje bi bilo, ko bi sedel doma lepo na suhem in toplem pri rokodelstvu; ali odkar je nasala obrtna prostost, popustil sem statve (snevalnico) in se potikam rajši po svetu. Z rokodelstvom ni nič! Kdor ima denar, napravi si veliko tvornico, (če tudi rokodelstva nit ne umeje) pa dá napravljati od delavcev vse po tvorniško in tako uničuje uboge moštve. Rekli so: ko bode svobodna obrt, tedaj lahko napravi vsak trgovino; ali kako lastno obrt, in tedaj bodo izdelki bolj razširjeni in preživljene bolj raznolično, blago bo bolj in bolj po ceni; kajti vsak se bo porudil, da prekosi drugega. Tedaj bo pomaga obema stran-

Z ozirom na gradivo skrbeli hočemo, da bo isto vedno zanimivo, verodostojno in raznovrstno. Naše somišljenike pa prosimo, da nas podpirajo materialno in duševno.

Čim več bomo imeli naročnikov, ki točno vrše svojo dolžnost, in sotrudnikov, ki nam vestno pomagajo pri našem delu, tem imenitnejši in popolnejši bude naš list. S tem pa si ne ustvarimo samo uglednega glasila, ampak pomagamo tudi prekoristnim našim šolskim zavodom, katerim je ves čisti dobiček namenjen.

Ker odpade z novim letom časniki kolek, smo nastavili našemu listu sledeče cene:

celoletno 8 kron,
polletno 4 krone,
četrletno 2 kroni.

Izhajal bude kakor doslej dva-krat na teden. — Naročniki dobe brezplačno obsežni in zanimivi „Narodni Koledar“, kakor hitro bude dogotovljen.

List naš je torej najcenejši goriški politički časnik v ti obliki in v tem obsegu.

Uredništvo in upravnštvo.

Učiteljstvo in A. Gabršček
(Iz učiteljskih krogov.)

II.

Prestopimo k drugemu delu, k št. 98. "Soča". Tam piše: "Boj nekaterih učiteljev proti "Soči" danes, od aprila sem, je nezmisel in očitno voda na mlin večnim neprijateljem učiteljskega stanu". Iz tega sklepamo, da naš boj proti "Soči" do aprila t. l. je bil opravičen in da ni resnična trditev v prvem delu dopisa, da bi bil A G-k kot urednik in politik vedno toplo se potezel za učiteljstvo. Sam sebi ugovarja.

"Soča" je služila — po besedah njenega lastnika — deset let „večnim neprijateljem učiteljstva“. Sram bi ga moral biti, ako bi bilo temu res tako, da je bivši učitelj deset let služil in zagovarjal večne neprijatelje svojega bivšega stanu. Kakšne

kama: obrtnikom in odjemalecem. Dá, govorili so tako! Res, da je več rokodelcev; ali tudi več siromašta je, ker nemajo dovolj dela. Če si hoče mojster pridobiti več odjemalcev, mora delati bolj po ceni nego drugi; ali to ne gre drugače, kakor da dela to šušmarsko, površno — samo za oko. In tako tudi delajo. Da, mnogi niti ne umeje delati, ko bi tudi hotel delati dobro in trdno; saj se zdaj ni treba izkazati z mojsterskim delom, predno začne samostojno svoje rokodelstvo — kakor je bilo to v starih, dobrih časih. Zdaj gre pomočnik le po davčno knjižico v daskarijo, in potem mu ne more nikdo zabraniti rokodelstva. Če pojde to tako dalje, tedaj za nekaj časa ne bode daleč na okrog dobrega rokodelca, in občinstvo bo postreženo veliko slabšega kadarkoli poprej. — In kakor je to pri rokodelcih, tako je tudi pri drugi trgovini".

Pogledal sem ga od strani. „Vi znate to dobro razkladati.“

"I — nu, človek hodi semtretja po svetu in mnogo vidi; in tedaj tudi marsikaj izvle in ve, česar bi ne izvedel v mestu".

Dolgo sva hodila skupaj ter se pogledala o tem in onem. In iz tega razgovora sem naslikal ta obraz, ki ga podajam tukaj slavnemu občinstvu.

Uredništvo in upravnštvo se nahajata v „Narodni tiskarni“, ulica Vetturini, h. št. 9.

Dopise, oglase in naročnine sprejema „Narodna tiskarna“.

Oglasi se računijo po petit-vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 16 vin, ako se tiskajo 2-krat po 14 vin, ako se tiskajo 3-krat po 12 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbji.

in sicer 1) zato, ker P. M. sploh ni napadal v „Soči“, 2) ker bi „Soča“ takrat tudi ne bila sprejemala dopisov proti onemu „nazadnjaku“, v katerega „okovih“ je bila uklenjena — po besedah lastnikov. — Vsakdo, ki je zmožen trezno misliti, mora spoznati, da take trditve so iz trte izvite, ker druga drugi oporeka ter se izključujejo. Kdo pa more zopet verjeti, da je pisal v „Sočo“ dopise proti P. M. oni „nazadnjak“, s katerim sta bila pri „Gorici“ v prijateljskem objetju. Takih kolobacij je zmožen le edino A. G-k!

Naj končamo! Vsak razsoden učitelj lahko vidi in spožna, da postopanje učiteljstva proti „Soči“ pred aprilom in po aprilu je nasledek postopanja „Soče“ in njenega lastnika proti našemu stannu. Nepošteno je njeno postopanje na vsak način: ali je bilo poprej, ali pa ni odkritosčno zdaj. Žalostno pa bi bilo, ako bi se družili z lastnikom lista, kateri je postopal proti nam tako, da hujše ni mogel. Kdor more drugače, svobodno mu! Želodec mora imeti kaj košmat, ako je mogel prebaviti vse psovke, ki so letale na naš stan in njega prvorobilce. Da se nahajajo tudi taki med nami, je resnica, ki nam ne dela časti. Kaj hočemo; da je svet bolj različen, je že treba tudi tacih. Gotovo pa je, da s takimi kolegi, ki so se dali vloviti v take zanjke, ki so spletene iz tako neresničnih in nelogičnih nitij in štren, kakoršne smo razvožljevali v tem dopisu, ni mogoče misliti več na kako složno delovanje. Kakor kaže, je pokopana na Goriškem složnost med učiteljstvom. To smo dosegli — mesto zboljšanja bednega stanja, za katero smo bili šli v boj složni in z vso vnemo. Posrečilo se je lanskim in letošnjim napadovalcem in zasramovalcem našim, da so dosegli svoj namen z gesлом: divide et impera! Zdaj pa čakajmo, da nam „Sočani“ zboljšajo stanje! Čakaj osel, da trava zraste! — pravi pregovor.

Štiristoletnica avstrijske oblasti na Goriškem. (1500—1900).

Leto 1900, katero smo srečno učakali, je kaj imenitno in važno na vse strani. Ono je zaključilo „razsvitljeno“ 19. stoletje ter je otvorilo novi dvajseti vek, v katerem bode imelo Slovanstvo brez dvoma prvo besedo, zato bi ga lahko imenovali tudi slovanski vek. Katoličanom je leto 1900

reče kako dobro besedo milostnemu gospodu glavarju. — Le pripravi kaj za kuhihno; to poneseva gospodu. Veš, kdor maže, ta jé. Ti pojdeš z menoj!

Zena poskoči z obema nogama. „I kaj za to! Celo jato pobijem, samo da bo Ivance preskrbljen“.

V soboto za jutra zgodaj je stal v mestu pred finančno stražnico voz; v njem sta sedela modriški gospod župan in žena. Pred seboj sta imela dva kosa. Užitinski prejemnik ju odpre ter našteje šest parov piščet, dve gosi in dva para rac in veliko képo (štruco) svežega masla“.

„Koliko tehta to maslo?“ — vpraša stražnik.

„Ponižno prosim, — dva uteža od ure, tolčak od stopice (možnarja) in sobni ključ, to bo nekaj čez osem funtov“.

„Dobro zvajajmo“, reče stražnik.

Obesijo maslo na tehtnico; tehtalo je 8^{1/4} funta.

„Za vse pride 1 gld. 38 kr.“, reče prejemnik.

Gospa županija odveže vogel robca ter plača drage volje.

(Dalje pride).

vsled odredbe sv. očeta papeža sveto leto. Slovenci bomo obhajali v tem letu stoletnici rojstev dveh naših slovstvenih in dušnih prvakov Slobomška in Preširna; Pri nas na Goriškem pa bode letos štiri sto let, odkar tukaj vladajo avstrijski vladarji. In o tem poslednjem dogodku hočemo nekoliko spregovoriti.

Znano je, da so bili v srednjem veku v naši deželici gospodarji goriški grofje, ki so bili po svojem ugledu in veljavi jednaki knezom, zato se tudi imenujejo po njih dežela „poknežena grofija“. Celih 400 let so oni tudi vladali. Bili so iz staroslovne goransko rodovine Lurngau-Heimfölske. Njih usoda pa je bila podobna onej mnogih drugih istodobnih vladarjev. Iz malega je vzrasla njih moč, krepila se je polagoma in dosegla pod grofom Henrikom II. (1304–1323) vrhunec. Pozneje pa je slava goriških grofov vedno bolj temnela, zabrdeli so v dolgove in že Majnard VII. in brat njegov Henrik III. sta sklenila l. 1361–63 z avstrijskim ustanovnikom Rudolfom IV. pogodbo, ali kakor so takrat rekli: „načelo bojno pobratimstvo“, vsled katerega je imela jedna in druga stranka v slučaju pomanjkanja zakonitih krvnih naslednikov pravico do dedovanja. V svojih zadregah so se naslanjali namreč goriški grofje vselej na sosedne močnejše avstrijske vladarje, s katerimi so si bili vedno dobri prijatelji. Zato se je med njimi sklenila jednaka pogodba tudi l. 1394, ki se je obnovila l. 1436. Takisto se je pogodil tudi zadnji goriški grof Lenart l. 1474. Dasi dvakrat oznenjen, je umrl ravnokor omenjeni grof res brez zakonskih dedičev 12. aprila leta 1500, zato je pripadla vsled dednih pogodb goriška poknežena grofija z omenjenim dnem, mesecem in letom Habsburžanom, oziroma cesarju Maksimilijanu I.

Štiri stoletja so vladali na Goriškem pokneženi grofje in štiri stoletja vladala dinastija habsburška oziroma habsburško-lotarska, sicer v nejednacih razmerah, pa tudi z nejednacimi uspehi in z nejednakom srečo. Goriški grofje so bili sicer vitežki gospodje, toda skrbeli so v prvi vrsti za slutvo svojega rodu, za povečanje svoje oblasti in za blagor lastne obitelji, za svoje podložne pa se niso veliko zmenili, prepustivši to svojim vazalom in njihovim oskrbnikom. Zadnji izmed grofov niti bivali niso v deželi in v očeh ljudstva so bili ptuji. Zato se je ves čas njihovega vladanja šopirilo fevdalstvo in z njim je bilo v polnem

evetu robstvo in blačanstvo. Varnosti je bilo malo, šol nobenih, zato ni v onej dobi o kakem posebnem napredku, bodisi v kateremkoli obziru, niti govora. Zalostno je bilo torej v onih časih in z Lenartom, zadnjim Lurngaucem, je prišla tudi dežela zaradi uboštva in dolgov na rob propada. Zato so izročili goriški stanovi deželo po smrti Lenartovi z veseljem in brez obotavljanja cesarju Maksimilijanu v posest, vsled česar jim je tudi on potrdil vse njih pravice in privilegije dné 21. junija l. 1500.

Zarad neprestanih benečanskih in turških navalov v našo in sosedne dežele, je šlo sicer tudi pod avstrijskimi vladarji spočetka precej trdo, obrnilo pa se je odločno na bolje že pod vladom Karola VI. in zlasti za vladanja njegove preslavne hčere cesarice Marije Terezije, ki je skrbela prav po materinsku za blagor svojih podložnih. Njej se ima zlasti glavno mesto Gorica za marsikaj zahvaliti. Ustanovila se je nadškofija, kmetijska družba, razne šole. Deželani so se začeli pečati se svilorejo in jeli so zidati tovarne, izsušili so tudi oglesko močvirje, spremenišči je v rodovitno polje. Trgovina se je povzgnila, sodstvo izboljšalo. Sploh opazujemo od tedaj v deželi vsestranski in nepretrgani napredek. Posebno v 19. stoletju in v tem osobito za vladanja sedanjega našega presvetlega cesarja Franca Jožefa I. imamo znaznamenito tolik napredek, da bi se dala o tem napisati celo knjiga. Nočemo dalje o tem pisati, le to povdarimo, da se moramo nehotě začudit, če prav pomislimo, kako je bilo v naši deželi pred 400 leti in kako je zdaj. A za tolik nepričakovani napredek, za toliko blaginjo in srečo se imamo za Bogom v prvi vrsti zahvaliti avstrijskim vladarjem, in med temi še najbolj slavno vladajočemu in ljubljenemu Francu Jožipu I.

Zato menimo, da se nam nudi o priliku štiristotinice avstrijske oblasti v naši deželi prelepa prilagodnost, da izrazimo visokemu vladaru ocitno in dejanski svojo neomejeno udanost, ljubezen in hvaležnost. Po našem mnenju bi moral biti 21. dan meseca junija l. l. za vso deželo pravi narodni praznik in zavabit bi morali v svoje središče osivelega vladarja ter mu napraviti po toliko grenačih, vendar tudi jedno veselo uro. Toda o tem določevati gre v prvi vrsti mestu Gorici in deželnemu zboru, katerima to stvar priporočamo v vsestranski premislek. Vsekako bi bilo sramotno, ako bi

zaostali v tej zadevi za Kranjci in celo za Tržačani, ki so o svojem času dokaj svesno obhajali podobne dogodke.

Jestučev.

Dopisi.

Iz Sela na Vipavskem, dné 25. decembra. Tukaj nameravamo napraviti zalogo za različno blago. V ta namen se je zbral 36 posestnikov, obrtnikov in trgovcev skupaj. S tem ne nameravamo uničiti malih trgovcev, temveč jim pomagati. Namesto da bi hodili k Orzanu in drugim nenarodnim trgovcem v Gorico po blago na debelo, dobili bi isto in še bolje blago po isti ceni doma ter bi si prihranili vsaj pot v Gorico in nazaj.

Proti temu piše in dela sedanja „Soča“, češ, da snujemo konsumno društvo. Mi sicer ne vemo, kaj je ta spaka, vendar de našega namena smo prišli po naukah prejšnje „Soče“.

Prav iz dobrega vira vemo, da je novejšem času nasvetoval g. dr. Tuma solkanskim mizarjem, naj napravijo v Gorici zalogo mizarških del. To bi bilo dobro vendar bi pa ta nasvet, ako se uresniči uničil zalogo slov. trgovca A. Breščaka v Gorici in zelo škodoval slovenskim mizarjem v Gorici, katerih je nekaj.

Tega ne razumemo. Po naši zalogi bi nobenemu našim domaćim trgovcem ne škodovali, ampak le koristili, otresli bi se pa goriških nenarodnih zalog, — in tega „Soča“ sedaj ne odobruje; pač pa ne nasprotuje zalogi solkanskim mizarjem, ki bi uničila, oziroma oškodovala naše obrtnike in trgovce v Gorici.

Jasno je iz tega, da današnja „Soča“ dela na to, da bi naši mali trgovci na deželi hodili po blago na debelo ali h. Orzanu ali v kako drugo nenarodno zalogu v Gorici *) ; na drugi strani pa nasvetujejo njeni patroni take zaloge v mestu, ki bi uničile naše male trgovce in obrtnike v mestu.

No, če so vsi nauki velikega trgovskega katekizma, kateri so vzel „Sočani“ v „šton“ takto praktični, kakor ta zgleda kažeta, potem bo na Goriškem kmalu bolje, pa ne pršajte: kako?

Sicer pa se poznamo! Gospodu Gaberščeku ni mari niti Orzan, niti slov. trgovci in obrtniki. Iztaknil je, med onimi 36 posestniki tudi brata g. prof. Berbuč-a, naredil ga je za predsednika nameravanemu društvu, kar pa ni, ter mahnil po tem hvaljednemu podjetju, da bi si ohladil svojo peklensko jezo in strast nad našim skozi in skozi poštenim in uzornim rodoljubom in domaćinom, g. prof. Berbuč-em.

Par „lepih“ značajev, katere poznamo in spoštujeмо, kakor zasluzijo, mu pomagajo pri tem „častnem“ poslu.

V Selu, dné 25 decembra 1899.

Sledi podpis.

Iz ajdovskega okraja. Naj večji d a v k o p l a č e v a l c i so skoro brez izjeme vši trgovci in obrtniki v deželi — je trdila „Soča“, z dne 5. decembra v odgovoru na nek naš dopis po shodu v Ajdovščini.

Temu ne ugovarjam, ker vemo, da je med njimi mnogo velikih davkopalčevalcev, ker so ob jednem tudi posestniki in celo veliki posestniki.

Nekdo je znan kot bogat mož in njega je imela „Soča“ gotovo v mislih v prvi vrsti, ker je bil med navzočimi gotovo prvi bogataš. Ali pa je tudi največji davkopalčevalec in ako je, kako je prišel do pravično naloženega mu davka — tega ne ve vsakdo.

Danes se bahajo z največjimi davkopalčevalci; ko pa je bilo čas naznaniti dohodke v namen obdačenja, takrat se je hotel marsikdo potuhnit med največje reveže, — da bi se ognil večjemu davku.

Nekdo je izkazal oblastniji bagatelin dohodek 300 gl., če tudi je znan kot prvi bogataš v občini in okolici. Ali je to prav in pošteno !?

Politični razgled.

Časniški in kolegarski kolek odpravljen.

Zakon o odpravi časniškega in kolegarskega koleka je že dobil najvišje potrditev.

Delegacie.

Austrijska in ogrska delegacija sta 29. decembra vsprejeli zakonski načrt o

*) Sama »Soča« je priznala, da ni v Gorici narodnih zalog za jestvine.

proračunskem provizeju. V avstrijski delegaciji je dr. Pacak interpeliral ministra zunanjih zavodov zarad izganjanja Čehov in Poljakov iz Nemčije. Dr. Gregr je v jedno uro trajajočem govoru ostro napadal našo notranjo politiko ter skel tudi med drugim, da se je z odprab jezikovnih naredb za Češko in Moravsko jako oškodovalo dinastični čut med češkim narodom. Dr. Bulat je interpeliral skupnega finančnega ministra zarad nekih svitutnih pravic, ki jih imajo obmejne dalmatinske občine na bosensko-hercegovski pašniki. Isti delegat je interpeliral načelnika mornarice Spauna, li mornarična uprava a to skrbi, da se za vojne ladje v resnici upuje domače vino ter da si oskrbi mornarica v prvi vrsti dalmatinska vina.

Deželni zbor češki.

Deželni zbor češi se je odprl dne 29. decembra. Klub nemšo-napredne stranke je sklenil soglasno udeleževati se sej deželnega zabora ter je tem smislu sklenil rezolucijo. Pri prvi dželnozborski seji je knez Lobkovic pozdržil v zbornico došle poslance. Izrazil je nd tem svoje veselje ter izrekel nado, da se posreči dogmati spravo med Čehi in Nmci.

Potem se je spojnjal pokojnege poslance Schlesingerja, ki je umrl te dni. Deželni zbor bode vtral le proračunski provizorij, potem se p odloži, dokler bodo trajale spravne konference.

Italijanski klub.

„Information“ povi, da je državno-zborski italijanski klub popolnoma tih, odkar je nastopilo grofa Carya ministerstvo. Večina italijanskih polancev, da je bila za časa zasedanja državnega zabora sploh doma; le nekateri, daso ostali tna Dunaji, kjer so opazovali tekstvari ob jednem pa pridno hodili od jednega ministra do drugačega ter uganjali ta zakulisno politiko, zahtevajoč koncesij na kvar primorskim Slovanom. Obeta pa je, da so pripravljeni glasovati za načrte, za proračunski provizorij, sploh za se vladne predloge, samo da jim gre vlač na roko v njihovih nakalah naprjenih roti primorskim Slovanom. Dosegli, da se s tem zahrbitnem politikovanjem, več ne so zamogli doseči Slovani z javnim nasopom.

Kaj so dosegli Italijani za kulisami, tega „Information“ sicer ne pove, da niso primorski Slovani nices dosegli, o tem smo pa popolnoma preprani.

Madjarizanje Reke.

„Eljen, eljen“ o vpili reški Italijani ob vsaki priliki, ko s Madjari zadajali Hrvatov na Reki udare, ter jih potiskali v kot v njih lastni hiši Bratili so se z njimi, prirejali jim demonstrativne ovacije, praznili z njimi boke ter ju napivali ob penecem se Šampanju pri raznih banketih, misleč namreč, da olajko Madjari za Italijane s tem, da so tleli Hrvate.

Bebe! Mar sores misili, da trosijo Madjari v Reki milijone in milijone, da se bodo okoriščali z njimi Italijani?!

No, prišlo je z spoznanje, pa morebiti prekasno. Latški pregovor „hodie mihi res tibi“, danesmeni, jutri tebi, urednicičevati se je zavil pri reških Italijanh, še predno bi si žil kdo misil. Ko se je namreč zdelo Madjaro shodno, začeli so se najprej umešavati v reške mestne zadeve. Tolmačili so reški mestni statut po svoje. Usiljevati so začeli madjarščino v mestne urade. Pri jvnih napisih se je začela zapostavljati italijansčina ter postavljati na prvo mesto madjarščina. Italijani so se proti takemu počenjanju uprli, protestirali, demonstrirali se v zadnjem času in kakšen je sedaj odgovor Madjarov na vse to? Izšla je v zadnjih dneh vladna naredba, s katero se vpelje madjarski jezik kot obligatni predmet na reških ljudskih šolah in vši učitelji in učiteljice se morajo v teku štirih let podvrci izpitu iz madjarskega jezika. Da, da, Madjari ti razumejo svojo stvar!

Vojska Južni Afriki.

Današnja poročila z bojišča v Natalu so tako sestavljena, da kažejo na neko angleško znago v bližini Chieveleya, toda dejstvo, da so si buri zgradili nov most preko Tugele in a sta se vrnila konja dveh angleških ritijoštrov brez jezdecev, kaže to zmago v zgo dvomljivi luči. Tudi Montmorencyjeva „zaga“ nad 130 vstasi še ne bo rešila angleške slave.

Zelo neugodno za angleško armado pa je iz Angležem prijaznega vira došlo poročilo, da so Buri kupili 30.000 konj pri Basutih, ki so jih ž poprej angleški agentje „zaarali“ za angleške vojake.

Reuterjev urad poroča iz Chieveleya 28. m. m.: Včeraj je odšla od tu oba ritmojstra Kirkwood in Greenfell, da nadzorjujeta straže, a nista se še vrnila. Konja sta se vrnila brez jezdecev.

Iz Sterkstroona poročajo 22. m. m., da je polkovnik Montmorency s svojim oddelkom v četrtek razgljal oddelek 130 vstasi ter jim pobral vse brožje.

Iz tabora pri Chieveleyu poročajo „Daily Telegraph“ 20. m. mes., da so Buri napravili nov most preko Tugele blizu postaje Pieters. Angleži so poslali iz Pietersa večji oddelek, da utrdi goro Inhlave. — Dne 22. m. m. poročajo iz tega kraja, da so

Dežela	Leto										Leto									
	1891					1892					1893					1894				
	V odstotkih					V odstotkih					V odstotkih					V odstotkih				
Dolenje Avstr.	13.5	14.7	13.8	13.6	13.6	13.4														

opazili večje število Burov južno od Tugele. Angleški oddelok pod vodstvom Dundonal-dovim je napadel Bure, ki so se umaknili onstran reke. Angleži so se polastili 500 glav živine(?)

Domače in razne vesti.

Volitev v veleposestvu. — Predsedništvo polit. društva „Sloga“ je razpolalo zadnji hip še slediči oklic na naše gg. veleposestnike:

Volileci veleposestniki! Vabim Vas nujno, da pridejte k volitvi dne 3. januvarja prav gotovo v polnem številu, ker Italijani so postavili kot protikandidata grofa Lanthierija, za katerega delajo z vso silo. V Gorici, 31. decembra 1899. Za društvo „Sloga“: dr. A. Gregorčič, predsednik.

Mi se nadajemo, da se odzovejo temu opominu vsi naši gg. veleposestniki ter izpolnijo svojo narodno dolžnost ter da s složnim postopanjem odklonijo novoletno darilo, s katerim nas hočejo osrečiti Italijani in vladu. Čujemo, da se ponuja tudi denar za glasove naših veleposestnikov; prepričani smo, da se ne najde niti jeden izmed njih, ki bi si hotel omadečevati svoje pošteno lice s takim nepoštenim zaslужkom ter si nakopali žalostno ime — narodnega izdajača. Tu, sedanji narodni prepir — naj ne moti naših gg. veleposestnikov, niti nepremisljena pisava nekega lista. Torej gg. veleposestniki! Složno na volišče in sicer o pravem času, tako, da si izvolite tudi svojo volilno komisijo.

Imenovanje. Okrajni komisar pri tržaškem namestništvu Filip baron Winkler je imenovan namestništvom tajnikom.

Računski oficijal pri gozdnom ravateljstvu v Gorici g. I. Faigelj je imenovan rač. revidentom.

Maša zadušnica za ranjko g. Lebano bodo v četrtek ob 7. uri na Kostanjevici. To v znanje vsem prijateljem in znancem te narodne rodovine.

Za „Šolski Dom“ je prejelo naše uredništvo slediči svoti:

25 K, katere so zložili na predlog g. na dučitelja po volitvi župana v St. Andrežu g. Andr. Lutma n-a zbrani starešine in 40 K, katere je vročil g. župnik Jožef Budin iz Pevne na saldo ustavnovnine.

C. g. Jakobov 8 kron.

Razstava v „Šolskem domu“. Med 26. in 31. decembrom m. l. je bila razstava onih dobitkov v „Š. domu“, katere so podarile v to plemenito svrhu naše nič manj plemenite rojakinje in rojaki. Razstavo, ki je bila zelo okusno urejena, obiskovalo je začetka le malo ljudi, čemur je bilo deloma krivo tudi neugodno vreme. A dan 31. decembra privrelo je v srečanju toliko občinstva, da sta bili sobana, kjer je bila razstava, in tudi dvorana, kjer se je srečalo, načlanceno polni; celo na hodnikih in stopnicah je bilo toliko občinstva, da se je vse trlo. Vspeh te loterije na korist „Šolskemu domu“ je tako ugoden, čistega dobička bodé vsakako nad 900 gld., dasi nemamo še natančnih podatkov v tem oziru. Pri prvem srečanju za „Šolski dom“ je bilo 600 gl. čistega dobička.

Italijanski kandidat za deželnozborski mandat slovenskega veleposestva. Clovek bi mislil prej na smrt nego na kandidaturo grofa Lanthierija. Pa naj še kdo trdi, da ni na svetu vse mogoče. V resnici, ta kandidat je pravi deus ex machina. Da, da, pri naši zamotani deželnim upravi potrebujemo ženjalnih mož ter kapacitet v upravnih stroki. Italijanskemu političnemu društvu „Unione“ bilo je torej odločeno, da vdobi tako kapacitet v osebi grofa Lanthierija. Prešloš tega grofa je včini naših veleposestnikov gotovo znana tako, da bi bilo metati vodo v morje, ziniti sploh še kako besedico o velikanskih upravnih zmožnostih njegovih. Oj Diogen, kje si se vendar klatil s svojo svetilko pri belem dnevu, da se nisi že poprej ustavil pri grofu Lanthieriju. Sicer pa slovenski veleposestniki pozor! Priporočamo Vam slogo, da ne bi sicer na vse zadnje prišlo iz smeha do joka.

Konec osebnostne polemike je navedovala zadnja „Soča“. Štirinajst vrst pod to senzačno napovedjo, pa se zopet strupeno zadira osebo g. prof. Berbuča. Piše doslovno: „Shod duhovnikov pri dr. Gregorčiču. — Včeraj predpoldne (t. j. 28. dec.) je bil shod duhovnikov z dežele pri dr. Gregorčiču. Navzoč je bil sedva tudi neizgubni Gregorčičev Mefisto — prof. Berbuč. Kaj so sklepali? Evo: 1. o bojkotu „Soče“, „Primorce“ in Gabrščeku; 2. o volitvi v veleposestvu 3. jan.; 3. o dopolnilni volitvi v državni zbor na Coronijevo mesto. Kandidata so imeli morda že v svoji sredi; vsi so občudovali njegovo brado in divno rejeno zunanjost, dokazavši s tem, „da imajo čut za lepoto“.... Tako „Soča“. Mi dostavljamo temu samo, da g. prof. Berbuč v četrtek dopoldne splošni bilo pri dr. Gregorčiču, kakor je tudi do pičice vse izmisljeno in zlobno zlagano o sodu duhovnikov in njih sklepih pri dr. Gregorčiču. Boriti se moramo, žal.

s takim nasprotnikom kot je lastnik „Soče“, kateremu „ni treba pisati programa, ker ima jasne smotre pred seboj...“!

„Soča“ še vedno išče stranke! Z brezozirnim, zlobnim mahanjem odgnala je „Soča“ od sebe vse stanove in razun malega številca, vse veljavnejše osebe: učitelje, trgovce in obrtnike, duhovnike, županstva, posnemate in t. d. Dzaj pa se poslužuje vse hinavščine in vsakega sredstva, da bi koga dobila zopet na svojo stran. Prvo je klečepazil njen lastnik okoli gospodov „Prim. Lista“; ko je tam pogorel, začel se je hliniti učiteljem; ko so mu ti povedali, da njih račun ž njim za zmirjan sklenjen, zatekel se je s svojimi govorancami med trgovce in obrtnike. Ker tudi ti niso marali zanihotel je „pridigati“ čitalnični inteligenci, a ker ga ni hotela priti poslušati, zvablja zdaj na svoje limžnice veleposestnike.

Čudno se nam zdí, da potrebujejo veleposestniki Gabrščekove modrosti in njegovega vodstva!

„Il Friuli Orientale“ pravi v svoji petkovi številki, da mu je naš prvorojenček „Narod“ napovedal vojsko ter vihti pesti k orajžno proti nam, liki onemu njejegovemu rojaku, ki je pretil Hrvatu, pred katerim je bežal, ko se je čutil že varnega. Meneč, da je kdo vtihotapl v „Narod“ tako napoved vojske brez našega vedenja, smo preiskali vse njegove predale in predalčke zamen — o kaki napovedi vojske ni v njih ne duha ne slaha. Pač pa je prvorojenček naš povedal svojim čitateljem, to kar je o tem orijentalskem Furlanu izvedel od matere „Gorice“, namreč, da se ne plasimo pred njegovo nespravljenostjo, o kateri je pridal v svojem prvem nastopu, ker nam bo vedno le v kratek čas in zavavo. Povedal je naš „Narod“ tudi, da se mama „Gorica“ boji za obstoj tega orijentalnega Furlana, ker ga bode najbrže izpodrinil njega židovski sobratel iz Trsta. Torej vse kaj drugega nego pa napoved vojske. Pa kaj hočemo, revče ne umeje našega jezika. Videl je natisnjen v „Narodu“ svoj naslov, pa ga je takoj zona obšla. Revček se nam resnično smili!

Gledje dr. Gregorčičeve zvezde, če ona že pada ali se dviga, pa naj si ubožec ne lomi glave, raje naj se potrudi, da odpravi one „pejtega sem“, „ga je roba fina“ itd., vsled katerih postaja sam nervozan, kakor piše v svoji četrtkovi številki.

„Slovensko vzajemno podporno društvo za zavarovanje goveje živine v Gorici“ je priredilo 26. dec. m. l. na slov. kmetijski šoli javen područni shod, ki je bil zelo dobro obiskan.

Društveni tajnik g. M. Klavžar je v izvrstnem poljudnem govoru označil, kako bi morali biti urejeni živinski hlevi.

Predavanju je sledil prost razgovor zbranih kmetovalcev.

„Vinarsko društvo za Brda“ je imelo dne 26. minolega meseca v Medani svoj občeni zbor, na katerem so bila pravila v toliko spremenjena, da bo zadruga od slej prodajala le svojih udov vino.

Zbor je izrekel predsedniku g. A. Jakončiču iskreno zahvalo za nesebično in požrtvalno delovanje.

Delegati slovenskih okrajnih bolniških blagajn so letos na občinem zboru zveze okrajnih bolniških blagajn iz Primorske, Kranjske in Dalmacije v Trstu energično prečrtali laški račun, da bi se jih z novimi pravili spravilo ob večino. Imeli so na občinem zboru večino, ker je došlo 21 Slovencev in 13 Lahov ter so zavrgli nova pravila in dali veljavno starim. Za slovenske blagajne so določili sloversko dopisovanje, dalje slovensko poročilo o občinem zboru, da mora „Zveza“ s slovenskimi blagajnami uradovati slovenski, za katere naj se uporablja slovenske tiskovine, in da se donesek 10% k skupnemu fondu odpravi. Ta občni zbor je bil torej zelo žalosten za pohlepne tržaške Lahone.

Iz Kobarida. V četrtek, dne 11. januarja, bo letni zbor pod državnične sv. Cirila in Metoda v gostilni gospoda Mašere ob 2. uri popoldne.

„Lega Nazionale“ hoče zidati šolo v bližini Kansanara, da tako nastavi slovenskim otrokom novo past.

„Primorski List“ je postal z novim letom tednik. Program mu je: zagovarjati krščansko načelo ter narodne in gospodarske koristi goriških Slovencev. Takemu programu ne more noben Slovenc ugovarjati.

„Mir“, glasilo koroških Slovencev, postane z novim letom tednik. Priporočamo ga rojakom, ker je „Mir“ edini slovenski list na Koroškem in krepko zastopa slovensko stvar ob meji. Naročnina znaša na leto 2 gld.

Frischauf. Tako se imenuje vseučilišni profesor v Gradcu, Nemec, ki ni soražen slovenskemu narodu ter ni fanatičen Velikonemec, kakor so ostali njegovi nemški kolegi. Frischauf je velik ljubitelj naših planin in tudi častni člen „Slov. planinskega društva“. Te dni so odprli v Gradcu 2 nova zavoda na vseučilišču. K slavnosti so povabili tudi Frischauf, ali jim je bilo žal; zato so skušali dosčeti, da bi ga ne bilo zraven. Ko je Frischauf to zvedel, jih je povedal v pismu, kar jim je šlo. Radi tega ga je rektor — suspendiral! Tudi so ga

imeli na sumu, da je pisal v „Vaterland“ članke proti velikonemškim profesorjem v Gradeu. Poslane Ferjančič je radi tega interpeloval v državnem zboru. — Omenjene slavnosti se niso udeležili tudi slovenski dijaki, kjer se čutijo tuje v Gradcu. Kako je potrebno slovensko vseučilišče v Ljubljani!

La Ligure Americana se glasi sedaj tvrdka v Vidmu, ki opravlja iste posle, kakor je opravljala prejšnja tvrdka „Silvio Nodari“, kajti pri tem novem podjetju — namreč pod novim imenom — imata glavno besedo Silvio Nodari in njegov brat. Pravi se, da sta le zategadelj dala napraviti novo „šifro“, ker je bilo ime „Silvio Nodari“ na jako slabem glasu. S tem svarimo vse Slovence, da se ne dajo vjeti na limanice nove tvrdke „La Ligure Americana“.

Zgorela je 24. decembra v N. Riu vodenca zaga. Vsa znamenja sicer kažejo, da je storila to škodljivna roka, končno bi pa bila lahko kriva tudi gospodarjeva malomarnost, ker je kuriš v petek v mliniti žage. Hudo bode občuti to nesrečo ded, katerega je zaga na stare dni pošteno redila.

Zahvala. V imenu tukajšnje šolske mladine zahvaljuje se podpisano slavnemu vodstvu kopača v Sesljanu, kakor tudi vsem gospodom in damam, ki so prispevali za prirejo božičnico in bogata darila uboznješi šolski deci. Šolsko vodstvo v Mavhijah, dne 26. decembra 1899. Voditelj: J. Koren.

Nove krasne razglednice v prid družbi sv. Cirila in Metoda je izdal g. S. Skrinjar v Trstu. Priporočamo jih toplo Slovencem.

Trgovska obrtna zadrugo „Merkur“ so osnovali štajerski Slovenci v Celju, da se emancipirajo nemškega kapitala.

V varstvo otrok. V sledi nekaterih žalostnih in grdih slučajev, ki so se dogodili v zadnjem času na Dunaju, so nekateri stariši prav po nečloveški ravnavali s svojimi lastnimi otroci ter jih mučili in pretrplavili skoro do smrti, je izdal buši pravosodni minister dr. Kindinger ukaz do vseh deželnih višjesodnih predsedništv, v katerem določa, da imajo sodnijske oblasti strogo nadzorovati ravnanje starišev in varuhov z otroci. Ako se zapazi, da stariši nečloveško ravnajo z lastnimi otroci, jih na katerikoli bodi način mučijo ali hudo pretepojajo, odvzame se takim starišem vsako pravico do otrok ter se jih tudi kaznuje. Otroke se da pa v varstvo drugim parncem osebam. Sodne oblasti imajo ob jednem pravico dolozevati odškodnino, katero bi morali taki nečloveški stariši plačevati onim, kojim so bili v varstvo izročeni otroci.

Za slov. Šole v Gorici (14. izkaz) došlo so od 16.-31. dec. 1899. l. podpisane mu odboru še slediči doneski:

Po upravnemu „Soče“ dobili, kakor izkazano v 90 št. še: 5.— gl. Pri zajetji večerji pri „Zvezdi“ dne

16. t. m. (1. petek) daroval lepi vis-a-vis F. F.) 15.— "

Zamorec v Gostilni pri „Pošti“ na Grahovem 1:12 "

Znidarčič Andr., vikar v Gradnem, kot 1. donesek k stotiso 10— "

Pucelj Ant., brivec na glavnem trgu v Gorici 2— " 10— "

„Mladinoljub“ na račun ustanov 5— " 5— "

Kakor izkazano v „Gorici“ št. 34 Pri volitvi župana v St. Andrežu g. Lutmana Andreja na predlog g. nadučitelja zložili zbrani starašine 2— " 10— "

Coffou Ferd., ces. svetnik in vitez Fr. Josipovega reda mesto venca na krsto r. Ani Leban 5— " 5— "

Sirco Ernst, učitelj v Podgori Dr. Fran Sedej, korar v Gorici Gospod X 2— " 10— "

Mašera Josip, vikar v Št. Mavru, za koledo l. 1900 50— " 50— "

Kolavec Jan. Ev. župnik Solkan-ski, na račun ustanovnike 25— " 25— "

Dr. Ant. Gregorčič, drž. in dež. poslanec etc., na račun pokroviteljnike 300— " 300— "

Jeronkov Fr. za jan. 1— " 1— "

Budin Ant., kurat v Pevni na saldo vstan 20— " 20— "

Kopač Jernej, svečar v Gorici, na račun ustanovnike 20— " 20— "

Tarokisti pri „Ribenčan Urbanu“ v Cerknem zbrali 4— " 4— "

Kakor izkazano v 101., 102. in 104. št. „Soče“ 37:42 " Skupaj 545:04 "

Opomba: Na različna ustna in pismena pršanja odgovarjam, da denarničar „Š. dom“ pošilja redno 1. in 16. vsakega meseca izkaze vsem trem slov. listom v Gorici.

Odbor društva „Šolski dom“.

Služba postrežnika se odda s 1. februarjem v „Solskem domu“ v Gorici. Prosilci naj vročijo prošnje osebno v 14 dneh ter naj navedejo v njih svojo starost in dosedanji poseb, kakor tudi število in starost otrok. Plača po dogovoru. V Gorici, 2. januarja 1900. Predsednik.

Listnica uredništva. G. dopisnik iz Solkanca. Prihodnjic! — Gospodoma dopisnikoma iz Lokavca. Radi praznikov nam pri

najboljši volji ni bilo možno danes priobčiti cenj. dopisov. Prejeli smo jih se le včeraj. Prihodnjic!

* **Spomenik pokojne cesarice.** — Pred dvorom v Budimpešti postavijo Ogrski spomenik umorjene cesarice Elizabete. Načelnik odbora, ki nabira prispevke, je ministarski predsednik Szell. Dosle

Dobiva
se povsod!

Najboljše in najcenejše
voščilo (biks) svetá
je Ciril-Metodovo voščilo.
Dá brez truda hitro in najlepši blišč.
Kdor hoče obuhvalo ohraniti lepo, blišče
naj kupuje samo Ciril - Metodovo voščilo.

Iv. Drufovka v Gorici

Podružnica na Travniku št. 5.
Razposiljam na vse avstro-ugarske postaje
franko.

Zahtevajte
povsod!

Vinarsko in sadjarsko društvo
za Brda v Gorici.

Prodaja naravne in pristne briske pridelke
po zmernih cenah.

Zaloga pristnih briskih vin:
burgudeca, rizlinga, modre frankinje
in druge

DESERTNA VINA.

Sedež društva je v Gorici, ulica Barzellini št. 20

Se čestim naznajati p. n. občinstvu
da sem prevzel gostilno

„Pri Janezu“
na Kornju

ter do točim izborna domača briska in
vapavska vina. Imam cena prenočišča in po-
ljubno kuhijsko postrežbo.

Priporočajo se v obliki obisk, se bi-
lježim vdani

J. Munih.

Zalaga tiskovine

„Narodna tiskarna“ v Gorici

ulica Vetturini št. 9.

je preskrbljena s povsem novimi črkami, okraski in finim papirjem. Izdeluje vsa dela
v najkrajšem času po tako nizkih cenah, da se ne boji konkurence.

Tiska brošure, diplome, trgovske račune, pisma in zavitke s firmo, cenike, vabila na karton in papir, posetnice razne
velikosti in oblike z zavitki, zaročnice in poročnice v elegantnih ter osmrtnice v velikih in manjših oblikah.

„Narodna tiskarna“ tiska

„Gorico“, ki izhaja dvakrat na teden v dveh izdajah (zjutranje in večerno) ter stane na leto 8 kron, pol leta 4 krone.

Z novim letom prične tiskati

„Narod“, ki bo izhajal dvakrat na mesec ter veljal celoletno 1 krona in 60 vinarjev, polletno pa 80 vinarjev. Kdor naroči 10
iztisov pod enim naslovom, dobi 11. po vrhu.

Z novim letom izdá

„Narodni koledar“, ki bo obsegal razen koledarskih podatkov in raznega drobiža, povesti poučne in zabavne vsebine ter
oglase slovenskih trgovcev in obrtnikov iz mesta in dežele.

Začela je zalagati vsakovrstne tiskovine za duhovnije, županstva in dr. urade.

Že zdaj ima v zalogi sledeče cerkvene tiskovine:

1. Nota pro denuntiationibus faciendis; 2. Nota pro denuntiationibus factis; 3. Račun (3 pole) v slovenskem
jeziku; 4. Testimonium status liberi; 5. Testimonium doctr., relig. et baptismi; 6. Fides matrimonialis; 7. Fides
nativitatis et baptismi; 8. Fides mortis et sepulturae; 9. Status animarum; 10. Liber matrimoniorum;
11. Liber baptizatorum; 12. Liber defunctorum; 13. Spovedni listki.

Vse druge tiskovine so v tisku, na kar opozarjamo sl. županstva in dr. urade.

Anton Kuštrin

v gospodski ulici št. 23. v hiši

g. dr. Lisjaka.

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino raznili potrebščin. n. pr.: kavo: Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Portoriko in druge. - Olja: Lucea, St. Angelo, Korfu, istersko in dalmatinsko. - Petrolj v zaboju - Sladkor razne vrste. - Moko Številk 0, 1, 2, 4, 5. - Več vrst rajza. - Miljsveče prve in druge vrste, namreč po $\frac{1}{2}$ kila in od 1 funta.

Razpošilja blago na vse kraje. - Cena primernejša. - Postrežba točna.

Špedičjska poslovница

Gašpar Ilvalč v Gorici

v ulici Morelli 12.

se toplo priporoča Slovencem
v Gorici in z dežele

ima zapri voz za prevažanje pohištva.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 — GORICA — Via Giardino 8
priporoča
pristna bela in
črna vina iz vi-
pavskih, furlan-
skih, briskih,

Dostavlja na dom in razpošilja po železnicu
na vse kraje avstro-ugarske monarhije v sodih od
56 litrov naprej. Na zahtev pošilja tudi vzorce.

Cene zmerne. Postrežba poštena.

Ivan Katnik

gostilničar pri

Z L A T E M K R I Ž U

Kapucinska ulica h. št. 2

Priporoča se slavnemu občinstvu v
Gorici in z dežele na mnogobrojen obisk. —
Toči pristna bela in črna vina, ter postrežbe
vsak čas prav z okusno pripravljenimi jedmi

TEODOR SLABANJA

srebrar

via Morelli 12 — GORICA — ulica Morelli 12

uljudno priporoča velečasti du-
hovščini svoje znano delavnico
za izdelovanje cerkvenih posod
in orodij iz srebra in medenine,
najboljše kovine po poljubnem
slogu in po nizki ceni, da se ne
boji konkurence. Stare reči po-
pravi, postrebi in pozlati v ognju
Izdeluje tudi v ognju pozlačene
strelorode iz bakra po najboljših iznajdbah.
Ilustrirani cenik franko in zastonj.

Da si pa morejo tudi bolj revne cerkev
naročiti cerkvenega kovinskega blaga, olajšuje
im to zgorej omenjeni s tem, da jih je pri-
pravljen napravljen blago, ako mu potem to
izplačujejo na obroke. Obroke si pa preč. p. n.
gospod narodenec sam lahko določi

Posilja vsako blago poštne prosto!

Andrej Cermel

na Kornju št. 10.

priporoča sl. občinstvu v mestu in na deželi
svrno trgovino vsakovrstnih potrebščin, kat-
kor: kavo vseh vrst, riž, olje itd. Na raz-
polago tudi domačo slanino: špeh in
salame in to, na drobno in debelo.

Cene zmerne, postrežba točna

Prva kranjska tovarna testenin

Žnidršič & Valenčič

v Ilirske Bistrici

priporoča svoje izborne testenine kot makarone, fideline, vrvice in
različne vloge za na juho velespoštovanem občinstvu.

Prvi sijajni vseh najnih izdelkov je ta, da se ni v našem
okraju v treh letih toliko testenin zavžilo, kot najnih v tem
času kar jih izdelujeva. — Velespoštovana gospodinja! Sezite po
tej jedi, katero pri nas s slastjo še oni zavživajo, ki dosedaj o
testeninah še slišati niso hoteli. Najine testenine vdobe se v
vseh boljših prodajalnicah jestvin; povsem zanesljivo najine pa
so le one, ki se prodajajo v zavojih po $\frac{1}{2}$ kg. z najino firmo.

Trgovcem pošiljava cenik zastonj in franko.

„Gorico“, ki izhaja dvakrat na teden v dveh izdajah (zjutranje in večerno) ter stane na leto 8 kron, pol leta 4 krone.

Z novim letom prične tiskati

„Narod“, ki bo izhajal dvakrat na mesec ter veljal celoletno 1 krona in 60 vinarjev, polletno pa 80 vinarjev. Kdor naroči 10
iztisov pod enim naslovom, dobi 11. po vrhu.

Z novim letom izdá

„Narodni koledar“, ki bo obsegal razen koledarskih podatkov in raznega drobiža, povesti poučne in zabavne vsebine ter
oglase slovenskih trgovcev in obrtnikov iz mesta in dežele.

Začela je zalagati vsakovrstne tiskovine za duhovnije, županstva in dr. urade.

Že zdaj ima v zalogi sledeče cerkvene tiskovine:

1. Nota pro denuntiationibus faciendis; 2. Nota pro denuntiationibus factis; 3. Račun (3 pole) v slovenskem
jeziku; 4. Testimonium status liberi; 5. Testimonium doctr., relig. et baptismi; 6. Fides matrimonialis; 7. Fides
nativitatis et baptismi; 8. Fides mortis et sepulturae; 9. Status animarum; 10. Liber matrimoniorum;
11. Liber baptizatorum; 12. Liber defunctorum; 13. Spovedni listki.

Vse druge tiskovine so v tisku, na kar opozarjamo sl. županstva in dr. urade.

Se ne boji konkurence